EUROPA-PARLAMENTET 2009 - 2014

Mødedokument

25.1.2012 B7-0016/2012

FORSLAG TIL BESLUTNING

på baggrund af forespørgsel til mundtlig besvarelse B7-0022/2012

jf. forretningsordenens artikel 115, stk. 5,

om muligheden for at indføre stabilitetsobligationer (2011/2959(RSP))

Sharon Bowles, Sylvie Goulard
for Økonomi- og Valutaudvalget

B7-0016/2012

Europa-Parlamentets beslutning om muligheden for at indføre stabilitetsobligationer (2011/2959(RSP))

Europa-Parlamentet,

– der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1173/2011 af 16. november 2011 om en effektiv håndhævelse af budgetovervågningen i euroområdet (en del af den såkaldte "six pack"),

– der henviser til Kommissionens grønbog af 23. november 2011 om muligheden for at indføre stabilitetsobligationer,

– der henviser til redegørelse fra næstformand Olli Rehn i Udvalget om Økonomiske og Monetære Anliggender af 23. november 2011 og drøftelse med det tyske råd af økonomiske eksperter om den europæiske amortiseringsfond den 29. november 2011,

– der henviser til Det Europæiske Råds formand Van Rompuys midtvejsrapport af 6. december 2011: Imod en stærkere økonomisk union,

– der henviser til forretningsordenens artikel 115, stk. 5, og artikel 110, stk. 2,

A. der henviser til, at Parlamentet har anmodet om, at Kommissionen forelægger en rapport om muligheden for at indføre euroobligationer, der er en integreret del af overenskomsten mellem Parlamentet og Rådet om pakken om økonomisk styring (”six pack”);

B. der henviser til, at euroområdet er i en ganske særlig situation, idet euroområdets medlemsstater har en fælles valuta men hverken en fælles finanspolitik eller noget fælles obligationsmarked;

C. der henviser til, at udstedelse af obligationer med solidarisk ansvar ville kræve en proces i retning af dybere integration;

1. er dybt bekymret over det vedvarende pres på euroområdets obligationsmarkeder, der giver sig udslag i større spredning, høj volatilitet og sårbarhed over for spekulationsangreb gennem de sidste to år;

2. mener, at euroområdet som udsteder af verdens næststørste internationale valuta er medansvarlig for stabiliteten af det internationale valutasystem;

3. understreger, at det er i euroområdets og dets medlemsstaters strategiske interesse på lang sigt at drage alle de mulige fordele af at udstede euroen, som har potentiale til at blive en international reservevaluta;

4. påpeger især, at det amerikanske statsobligationsmarked og det samlede statsobligationsmarked i euroområdet er sammenlignelige i størrelse men ikke med hensyn til likviditet, spredning og prisfastsættelse; understreger, at det kunne være i

euroområdets interesse at udvikle et fælles likvidt og diversificeret obligationsmarked, og at et stabilitetsobligationsmarked, efter at der på troværdig vis er skabt en stabilitetskultur i euroområdet, vil kunne udgøre et bæredygtigt alternativ til US-dollaren og gøre euroen til en "sikker havn" globalt set;

5. Mener også, at euroområdet og dets medlemsstater har ansvaret for at sikre stabiliteten på lang sigt af den valuta, der bruges af mere end 330 millioner mennesker og mange virksomheder og investorer, der indirekte påvirker resten af verden;

6. fremhæver, at stabilitetsobligationer ville være af en anden karakter end obligationer, der udstedes af forbundsstater som USA og Tyskland, og at de derfor ikke helt kan sammenlignes med amerikanske og tyske statsobligationer;

7. bifalder forelæggelsen af grønbogen, der imødekommer et længe næret ønske fra Europa-parlamentets side, og anser det for et nyttigt udgangspunkt for yderligere overvejelse; er åben og ivrig for aktivt at diskutere alle spørgsmål - både styrker og svagheder - i forbindelse med muligheden for at indføre stabilitetsobligationer efter andre metoder; tilskynder Kommissionen til yderligere at uddybe sin analyse efter en bred, offentlig debat, som Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter bør bidrage til, ligeså vel som ECB, hvis den finder det relevant; mener ikke, at nogen af de tre metoder, som Kommissionen beskriver, i sig selv kan afhjælpe den nuværende statsgældskrise;

8. tager til efterretning, at stabilitetsobligationer ifølge Kommissionens vurdering indeholdt i dens grønbog om mulighederne for at indføre stabilitetsobligationer vil kunne give euroområdets pengepolitik større gennemslagskraft og fremme effektiviteten på obligationsmarkedet og i euroområdets finanssystem i bredere forstand;

9. understreger atter sin holdning gående ud på, at en nødvendig forudsætning for fælles udstedelse af obligationer er, at der er indført holdbare finanspolitiske rammer, som tager sigte på både øget økonomisk styring og økonomisk vækst i euroområdet, og at rækkefølgen er af afgørende betydning, idet den omfatter en bindende køreplan i lighed med Maastrichtkriterierne for indførelse af den fælles valuta, idet erfaringerne herfra udnyttes;

10. er af den opfattelse, at de målsætninger, der danner grundlag for de afgørelser, der blev truffet i Det Europæiske Råd den 8.-9. december 2011 om yderligere at øge holdbarheden af de offentlige finanser, også bidrager til at skabe de nødvendige forudsætninger for en mulig indførelse af stabilitetsobligationer;

11. mener, at stabilitetsobligationer kan være et yderligere middel til at anspore til overholdelse af stabilitets- og vækstpagten, forudsat at de løser spørgsmålene om moralsk risiko og fælles ansvar; bemærker, at der skal gøres en yderligere indsats, hvad angår de metoder, som er omhandlet i grønbogen, såsom:

   – effektive markedsincitamenter til nedbringelse af gælden,

   – "entry- og exitkriterier", aftaler om konditionalitet, aftaler om løbetid, omfordeling af finansieringsfordele til de nuværende AAA-lande,

   – et system med differentiering af rentesatser mellem medlemsstater, der har afvigende

ratings,

– budgetdisciplin og styrkelse af konkurrenceevnen;

– procykliske og gældsdeflatoriske virkninger;

– tilstrækkelig attraktivitet for markedsinvestorer, idet man begrænser eller undgår overdreven sikkerhedsstillelse eller omfordeling af risici mellem landene,

– stabilitetsobligationers have prioritet frem for nationale obligationer, hvis en medlemsstat ikke kan indfri sin gæld,

– kriterierne for ydelse af lån til medlemsstaterne og kapacitet til at afvikle gælden,

– målbare og gennemførlige gældsprogrammer,

– modaliteter i form af en bindende køreplan i lighed med Maastrichtkriterierne for indførelse af den fælles valuta,

– samarbejde mellem EFSF/ESM og medlemsstater, der har likviditetsproblemer,

– passende retlige krav, herunder traktat- og forfatningsændringer;

12. mener, at udsigten til stabilitetsobligationer kan fremme stabiliteten i euroområdet på mellemlang sigt; opfordrer dog Kommissionen til hurtigt at forelægge forslag til en afgørende afhjælpning af den nuværende statsgældskrise, såsom den europæiske amortiseringspagt, som det tyske råd af økonomiske eksperter har foreslået, og/eller fuldendelse og ratificering af en ESM-traktat og/eller eurosedler samt fælles styring af udstedelsen af statsgældsbeviser;

13. understreger, at denne beslutning er en foreløbig reaktion på Kommissionens grønbog, der vil blive fulgt op af en mere omfattende beslutning i form af en initiativbetænkning;

14. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til Den Europæiske Centralbank